

et lidt farligt Gebet, fastskaar noget i Forretningsordenen, som ikke bør fastsaaes paa den Maade. Jeg vil ikke sige, at det skal være Genstand for en Grundlovsforandring eller lignende, men man bør være varsom; og naar det hele kan ordnes ved, at vi udelade et Par Linier, som vi deslig have kunnet undvære i 50 Aar, eller hvor længe det er, synes jeg ikke, at vi skulde indlade os paa dette.

Ordføreren (Steffensen): Det er sikkert en Fejlagelse, naar det ærede Medlem antager, at der ikke har været Ulemper vedrørende dette Forhold i de forløbne Aar. Spørgsmaalet har tværtimod idelig været ombiskputeret navnlig i det andet Ting og kan ogsaa blive det her, og heroppe hos os have vi fulgt forfælselig Praksis til forfælselige Tider. Jeg finder derfor i det hele taget, hvad Udvalget ogsaa har fundet, at det ikke er rigtigt, naar vi nu reviderer Forretningsordenen, saa fremdeles at lade dette Spørgsmaals Afgørelse være overladt til de væslende Formænd, som efter deres væslende Anstuelser kunne komme til forfælselige Resultater. Det er jo ikke saaledes at forstaa, at det er et Spørgsmaal, som overhovedet slet ikke behøver at bevares. Bevares maa det jo, naar Tilfældet kommer til at ligge for, og Forfælsken er altsaa her, at medens det ærede Medlem fremdeles vil have det overladt til Formændens Afgørelse, mene vi, at det ikke er rigtigt, og at, naar vi her behandle Forretningsordenen og revidere den, bør Tinget selv tage Position til dette Spørgsmaal. Det er derfor, vi have taget det med. — I øvrigt forekommer det mig, at i Realiteten er det ærede Medlem og jeg ikke saa langt borte fra hinanden. Det synes egentlig nærmest at være den Form, vi have valgt i dette sidste Stykke i § 2, der er ham imod. Han synes ikke om, at der staar, at et Medlems Valg anses for gyldigt, indtil det er erklæret for ugyldigt. Jeg kan ikke indse, at der er noget urigtigt i denne Form. Vi havde først strebet „er gyldigt“, men netop af Hensyn til, at en saadan Bemærkning som den, det ærede Medlem kom med, kunde fremkomme, ændrede vi det til: „anses for gyldigt“, fordi dette giver en tydelig Betygning af den Stillning, vi anvise disse ærede Medlemmer, hvis Valg ikke er kasseret, men heller ikke taget for godt af Tinget, nemlig, at de baade skulde kunne tale og stemme, saa længe Valget ikke er kasseret. — Hertil kommer endnu en anden Omstændighed. Som det ærede Medlem jo erindrer, have vi i Grundlovens § 58 en Bestemmelse lydende paa: Kommer den gyldig valgte i

et af de Tilfælde, der udelukke fra Valgbarhed, mister han den af Valget flydende Ret. Der kan altsaa indtræffe det Tilfælde, at der bliver Spørgsmaal om at afgøre, hvor vidt et Medlem har mistet den af Valget flydende Ret, og det kan endvidere hænde, at det om et Medlem, hvis Valg ikke er blevet kasseret, den Gang han kom ind i Tinget, og som altsaa maa siges at være godkendt af det, opdages, at der har været Omstændigheder til Stede, som gøre, at hans Valg i Virkeligheden ikke var gyldigt. Man vil erindre oppe fra Norge for ikke saa længe siden det Tilfælde, at det befandt, at et af de valgte Medlemmer have været idømt Strafarbejde. Noget saadant kan jo hænde ogsaa her. Vi antage nu, overensstemmende med, hvad der i øvrigt ogsaa kan siges at være Praksis — thi et saadant Tilfælde har, som jeg først nævnte, foreligget — at naar der i et saadant Tilfælde skal træffes Afgørelse, saa er det, uagtet der ganske vist ikke staar noget derom i Grundloven, heller ikke i dens § 58, Landstinget selv, der skal træffe Afgørelsen. Det viser sig da, forekommer det mig, at den Maade, hvorpaa vi have formuleret Bestemmelsen: „Et Medlems Valg anses for gyldigt, saa længe det ikke er kendt ugyldigt af Tinget“, er korrekt og hensigtsmæssig. Ved denne Uffattelse aabnes der altsaa Mulighed for, at Tinget ogsaa senere kan bestemme, at Valget skal erklæres for ugyldigt. Derimod kunde der jo meget vel rejss Tvivl om, hvorvidt Tinget, naar det positivt skal godkende Valget, da ogsaa bag efter har nogen Myndighed til at underkende den Godkendelse, det en Gang har tiltraadt. Jeg antager, at det har Myndighed dertil, at det i alt Fald er nødt til at tiltage sig denne Myndighed; men det vilde ikke se godt ud, og jeg finder det derfor korrekt, at man stiller det saaledes, at Valget betragtes som gyldigt, saa længe det ikke kasseres.

Madsen-Mygdal: Jeg er, som det høje Ting vil se, enig med det øvrige Udvalg i det foreliggende Forslag til Forretningsordenen for Landstinget i alle dets enkelte Bestemmelser, og jeg har derfor ikke været betænkt paa at tage Ordet her i Dag. Naar jeg nu har begæret Ordet, er det, fordi der er rejst Diskussion om den sidste Sætning af § 2. Det giver mig da Anledning til at udtale, at jeg med Hensyn til denne Sætning har under Forhandlingerne i Udvalget haft mine stærke Tvivl. Disse Tvivl vare begrundede dels i den hidtil gældende Praksis dels i den Omstændighed, at det ikke forekom mig ganske korrekt, at et